

FISCHER, ANDERS (1934–2006): *Dag och Doris*.

Stockholm: Bonniers juniorförlag, 1984. 107 s.

Fjortonårige Dag Mansing bor i det tidiga 1940-talet på Björngatan i en norrländsk stad vid en älv. I staden finns det stora sinnessjukhuset Silverdalen, i utkanten ligger ett nedlagt glasbruk, i skogen bortom Korpberget finns en tjärn. När Dag vill komma undan sin despotiske far – som ofta grälar med sin vackra hustru – smiter han över till grannarna, bröderna Sixten och Thorsten. En dag avslöjar Sixten, som är lokförare, att det finns ett hemligt järnvägsspår i skogen. Och på det spåret står ett helt tågsätt fullt av sårade finska soldater. Dag lovar Sixten att han aldrig ska försöka finna den hemliga banan, men bryter löftet och finner de sårade soldaterna. Han blir vän med Armas och Jorma och får choklad och stormstickor av dem.

Lycklig skidar han hemåt. Nu har han äntligen något att berätta för klasskamraterna, som aldrig sett honom som något annat än en flickaktig tjockis. Men plötsligt öppnar sig marken under honom, han faller i en gammal varggrop på fältet som kallas Härgärdan och blir sittande i flera dygn, innan han räddas, halvt ihjälfrusen, av flickan Doris. Om hur Dag får kämpa för att få henne och den övriga omgivningen – först och främst pappa! – att tro att han faktiskt har träffat sårade soldater i skogen, har författaren skrivit en spännande och känsloladdad berättelse. Miljön torde vara hämtad från författarens uppväxtstad Umeå.

Lindskog, Gerda Helena, *Norrbarn: Norrland i 1900-talets svenskspråkiga barn- och ungdomslitteratur*, h:ström - Text & kultur, Umeå, 2013